

Eurooppa-koulut / Pääsihteerin keskustoimisto

Pedagoginen kehittämissyksikkö

Viite: 2022-11-D-27-fi-2

SUOMENKIELINEN VERSIO

Opetussuunnitelma – Ensimmäinen vieras kieli (L2) – ALAKOULU

Curriculum Language 2 - Primary Cycle

Approved by the Joint Teaching Committee on 9 and 10 February 2023
in Brussels (Hybrid)

Otetaan käyttöön 1.9.2023

Entry into force: on 1 September 2023

JOHDANTO	3
1. EUROOPPA-KOULUJEN YLEISET TAVOITTEET	4
L2-KIELTEN YLEISET TAVOITTEET	5
2. DIDAKTISET PERIAATTEET	5
2.1 YLEISET DIDAKTISET PERIAATTEET	5
2.2 KIELEN OPETUKSEN JA OPPIMISEN ERITYISET DIDAKTISET PERIAATTEET	6
2.2.1 ERIYTTÄMINEN	7
2.2.2. SIIRTYMÄ (ESIKOULU – ALAKOULU – YLÄKOULU-LUKIO).....	7
2.2.3. L2-KIELEN ETÄOPETUS JA -OPPIMINEN.....	11
3. OPPIMISTAVOITTEET	17
3.1 KIELITOIMINTOJEN OSAAMINEN.....	17
3.2. KAHDEKSAN EU:N AVAINTAITOA	24
3.3. DYNAAMINEN OSAAMINEN	29
YLEISKATSAUS: DYNAAMINEN OSAAMINEN	31
3.4. KULTTUURI- JA KIRJALLISUUSOSAAMINEN.....	34
4. SISÄLTÖALUEET	34
5. ARVIOINTI	34
5.1 TAITOTASOJEN KUVAUSASTEIKKO P5-LUOKAN LOPUSSA (ALAKOULU)	36
LIITE.....	41
TUKI.....	41

JOHDANTO

L2-kielen opetussuunnitelman ja kolmen L2-kielen – englannin, ranskan ja saksan – opetusohjelman pohjalta yhteinen työryhmä ”Kieli II” on arvioinut uudelleen L2-kielen opetussuunnitelmaa ja L2-kielten opetusohjelmia¹ ja avannut ovet muille L2-kielille. Arvioinnissa otetaan huomioon viimeaikaiset kehityssuunnat erityisesti Eurooppa-kouluissa ja Euroopan unionin ylipäänsä.

Opetussuunnitelma perustuu kielten oppimisen, opettamisen ja arvioinnin yhteiseen eurooppalaiseen viitekehykseen² sekä elinikäisen oppimisen avaintaitoja koskevaan eurooppalaiseen viitekehykseen³.

L2-opetussuunnitelmassa otetaan huomioon seuraavat asiakirjat:

- 2011-01-D-61-en: Assessment policy in the European schools updated 2022
- 2012-09-D-11-en: Teaching standards for the European schools
- 2013-09-D-38-en: Assessment tools for the primary cycle of the European Schools updated 2021
- 2018-01-D-37-de/en/fr: Attainment Descriptors for L2 at the end of P5 (Primary cycle)
- 2019-01-D-35-en: Language Policy of the European Schools
- 2019-09-D-27-en: Structure for all syllabuses of the European Schools
- 2020-06-D-24-en: Key Competences for Lifelong Learning in the European Schools
- 2020-09-D-10-en: Distance Teaching and Learning Policy for the European Schools
- 2020-09-D-51-en: Digital Competence Framework for the European Schools
- 2021-01-D-34-en: Revision of document 2020-09-D-10-en-3 ‘Distance Learning Policy for the European Schools
- 2022-02-D-14-en: Early Education Curriculum

Opetussuunnitelma perustuu asiantuntijatietoon, jonka pohjana on pitkäjänteinen työ kolmessatoista Eurooppa-koulussa ja kasvavassa joukossa akkreditoituja Eurooppa-kouluja. Opetussuunnitelman tavoitteet, sisällöt ja menetelmät vastaavat nykykielten yhteistä ja yhteensovittettua perustaa Eurooppa-kouluissa. Ne ovat jo käytössä monissa kansallisissa järjestelmissä.

Opetussuunnitelma keskittyy alakoulun loppuun mennessä saavutettavaan osaamiseen. Kielen oppiminen nähdään jatkuvana, askel-askeleelta etenevänä oppimisprosessina, jossa otetaan huomioon jokaisen oppilaan yksilöllisyys. Opettajien täytyy ottaa huomioon oppilaan yksilöllinen lähtötilanne kielijatkumolla ja eriyttää opetusta sen mukaisesti.

Opetussuunnitelma sisältää seuraavat asiat:

- oppimisosaaaminen

¹ L2-kielen opiskelu on pakollista kaikille alakoulun oppilaille alusta alkaen ensimmäisestä vuodesta viidenteen vuoteen. Oppilaat voivat valita L2-kielekseen yhden kolmesta pääkielestä tai yhden Eurooppa-koulujen isäntämaan kielistä, toisin sanoen englannin, ranskan tai saksan tai yhden isäntämaan kielistä. Valitun kielen tulee kuitenkin olla eri kuin L1-kielenä opiskeltava kieli. Oppimistavoitteet viidennen vuoden loppuun mennessä perustuvat viiden vuoden (kaksi ja puoli oppituntia viikossa) yhtäjaksoiseen kielen opiskeluun. P1- ja P2-luokissa L2-kieltä opetetaan 2 tuntia 30 minuuttia viikossa, mikä vastaa viittä 30 minuutin jaksoa. P3:sta P5:en L2-kieltä opetetaan 3 tuntia 45 minuuttia, mikä vastaa viittä 45 minuutin jaksoa.

² *The Common European Framework of Reference for Teaching and Learning of Foreign Languages*. Euroopan neuvosto 2001. Suomennos: *Eurooppalainen viitekehys: kielten oppimisen, opettamisen ja arvioinnin yhteinen eurooppalainen viitekehys*. Suomennos Irma Huttunen ja Hanna Jaakkola. WSOY 2003.

³ *The European Framework for Key Competences for Lifelong Learning*. Euroopan komissio 2007.

- didaktiset periaatteet – mukaan lukien lähi- ja etäopetus sekä lähi- ja etäopiskelu, eriyttäminen ja siirtymätoimenpiteet (esikoulu – alakoulu – yläkoulu-lukio)
- sisältöalueet
- arviointi – mukaan lukien taitotasojen kuvausasteikko.

Opetussuunnitelma kuvaa osaamista, jota oppilaat kehittävät voidakseen kommunikoida tehokkaasti. L2-kielen formatiivisen, diagnostisen ja summatiivisen arvioinnin lisäksi oma paikkansa on myös oppilaiden itsearviointilla ja portfolioilla.

Opetussuunnitelman liitteenä on erilliset opetusohjelmat L2-kielenä opetettaville kielille. Ne keskittyvät jokaisen kielen ominaisuuksiin ja tarjoavat käytännön tukea sisältöalueisiin perustuvaan suunnitteluun sekä esimerkkejä hyvistä toimintatavoista.

1. EUROOPPA-KOULUJEN YLEISET TAVOITTEET

Eurooppa-koulujen opetuksella on kahtalainen tavoite: tarjota virallista koulutusta sekä edistää oppilaiden yksilöllistä kasvua laajemmassa sosiaalisessa ja kulttuurisessa kontekstissa. Viralliseen koulutukseen kuuluu osaamisen (tietojen, taitojen ja asenteiden) hankkiminen monilla eri aloilla. Yksilöllistä kasvua puolestaan edistetään erilaisissa henkisissä, eettisissä, sosiaalisissa ja kulttuurisissa konteksteissa. Tähän kuuluu tietoisuus tilanteenmukaisesta käyttäytymisestä, oman elinympäristön ymmärtäminen sekä yksilöllisen identiteetin kehittäminen.

Opetuksen kahta tavoitetta edistetään ympäristössä, jossa ollaan vahvasti tietoisia eurooppalaisen kulttuurin rikkaudesta. Tietoisuuden ja kokemuksen yhteisestä eurooppalaisesta elämästä tulisi ohjata oppilaita kunnioittamaan entistä enemmän jokaisen Euroopan maan ja alueen perinteitä sekä samalla kehittämään ja ylläpitämään omia kansallisia identiteettejään.

Eurooppa-koulujen oppilaat ovat tulevaisuuden Euroopan ja koko maailman kansalaisia. He tarvitsevat monenlaista osaamista voidakseen vastata nopeasti muuttuvan maailman haasteisiin. Vuonna 2006 Eurooppa-neuvosto ja Euroopan parlamentti hyväksyivät elinikäisen oppimisen avaintaitoja koskevan eurooppalaisen viitekehityksen. Siinä määritetään kahdeksan avaintaitoa, joita jokainen tarvitsee saadakseen henkilökohtaisia onnistumisen elämyksiä, kehittyäkseen, toimiakseen aktiivisena kansalaisena, osallistuakseen yhteiskunnan toimintaan ja työllistyäkseen:

1) lukutaito

2) monikielinen osaaminen

3) matemaattinen, luonnontieteellinen ja teknologinen osaaminen

4) digitaalinen osaaminen

5) henkilökohtainen ja sosiaalinen osaaminen sekä oppimistaidot

6) kansalaisosaaminen

7) yrittäjyysosaaminen

8) kulttuuritietoisuuteen ja kulttuurin ilmaisumuotoihin liittyvät taidot.

L2-kielten yleiset tavoitteet

Seuraavat Eurooppa-koulujen yleiset tavoitteet liittyvät erityisesti kieltenopetukseen ja kielten oppimiseen:

- vahvistaa oppilaiden luottamusta heidän omaan kulttuuri-identiteettiinsä – perusta heidän kehittymiselleen eurooppalaisina kansalaisina
- kehittää korkeatasoista äidinkielen ja vieraiden kielten osaamista
- suosia eurooppalaista ja maailmanlaajuista näkökulmaa ylipäätään ja erityisesti humanististen aineiden opiskelussa
- vaalia suvaitsevuutta, yhteistyötä, kommunikaatiota ja muista välittämistä niin koulu yhteisössä kuin sen ulkopuolella
- edistää oppilaiden persoonallista, sosiaalista ja akateemista kehitystä ja valmistella heitä koulutuksen seuraavaa vaihetta varten.

Erityisesti Eurooppa-koulujen alakouluilla on seuraavat tavoitteet:

- oppilaiden luku- ja kirjoitustaitojen kehittäminen
- oppiaineiden muodollisen opetuksen tarjoaminen
- oppilaiden persoonallisen kasvun vahvistaminen laajemmassa sosiaalisessa ja kulttuurisessa kontekstissa.

L2-kielen opetussuunnitelma kehittää merkittävästi kommunikatiivisen kompetenssin lisäksi myös sosiaalista kompetenssia ja kansalaisosaamista sekä oppilaiden kulttuuritietoisuutta ja ilmaisua.

Kielen oppiminen antaa oppilaille hyvän pohjan muiden kielten oppimiseen ja yksilöllisen persoonallisuutensa kehittämiseen.

Osaamista arvioidaan Euroopan neuvoston yleiseurooppalaisen viitekehyksen (CEFR) taitotasoilla.

Ensimmäiset kolme taitotasoa ovat merkityksellisiä L2-kielen opetuksessa alakoulussa:

A1 Alkeistaso

A2 Kehittyvä peruskielitaito

B1 Peruskielitaito (kynnystaso)

Oppilaiden, joilla ei ole toisen kielen osaamista alakoulun ensimmäisen luokan alussa, tulisi saavuttaa taso A2 alakoulun loppuun mennessä. Kielitaidoltaan edistyneiden oppilaiden tulisi saavuttaa taso B1 ainakin jonkin osa-alueen osaamisessa.

2. DIDAKTISET PERIAATTEET

2.1 Yleiset didaktiset periaatteet

Kielen oppiminen on osa kokonaisvaltaista prosessia, joka käsittää kaikki aistit. Oppilaille tulisi antaa mahdollisuus käyttää kieltä kontekstissaan projektipohjaisen työskentelyn avulla.

L2-kielen opetuksen ja oppimisen suunnittelussa tulee ottaa huomioon oppijoiden aiemmat taidot, tiedot ja heidän tarpeensa. Opettajien tulee myös olla tietoisia kielen omaksumiseen liittyvästä

tutkimuksesta ja kehityksestä, kuten yleiseurooppalaisessa viitekehyksessä (CEFR) linjataan. L2-kielten yhteinen opetussuunnitelma perustuu dynaamiseen näkemykseen osaamisen jatkuvasta kehittämisestä.

Opettajan tulisi luoda motivoiva ja innostava ympäristö oppimiselle toiminnallisen ja ajatuksia herättävän oppimisympäristön avulla, johon sisältyy uuden oppimisen mallintaminen ja vuorovaikutuksellinen ohjaus (*scaffolding*) sekä jokaisen oppilaan edistymisen huolellinen seuranta. Oppijan tulee olla aktiivinen osallistuja, tietoinen oppimisprosesseistaan ja omaksua aktiivinen rooli prosessissa.

Opetussuunnitelman keskeisinä periaatteina on, että ensimmäinen kieli luo pohjan toisen kielen omaksumiselle, että L1- ja L2-kielten oppimisessa on yhteisiä piirteitä ja että on erittäin tärkeää luoda oppilaille merkityksellisiä yhteyksiä näiden välille. Kielen kehitys tulisi nähdä luonteeltaan kokonaisvaltaisena siten, että yhden osa-alueen kehitys tukee myös muiden osa-alueiden kehitystä.

Kielen oppimisen varhaisessa vaiheessa oppijoiden kielen vastaanottotaidot (kuunteleminen ja lukeminen) ovat yleensä kehittyneemmät kuin heidän tuottamistaitonsa (puhuminen ja kirjoittaminen), ja kukin avaintaito kehittyy mahdollisesti eri tahtiin. Kuunteleminen ja puhuminen edeltävät lukemista ja kirjoittamista. Suullinen kielitaito on sen vuoksi edellytys kielen muiden osa-alueiden kehitykselle. Alun hiljainen vaihe on yleinen piirre toisen kielen omaksumisessa. Tähän vaiheeseen kuuluu uusien äänteiden ja rakenteiden aktiivinen omaksuminen, ja sitä tulee pitää normaalina etenemisvaiheena. Alkuvaiheessa toisen kielen oppijat ymmärtävät enemmän kuin mitä pystyvät itse ilmaisemaan.

Uuden kielen tuntemusta ja rakkautta sitä kohtaan ei saavuteta yksistään kielenkäyttötaitoja omaksumalla. Opettajan tulisi varmistaa, että kielen oppiminen kytkeytyy kohdekielen kulttuurin ja kirjallisuuden arvostukseen ja että kieltä opitaan niiden avulla. Kielenkäyttötaidot voivat tuoda oman lisänsä empatiakyvyn, avuliaisuuden, herkkyyden ja itsenäisen ajattelun kehittämiseen. Näiden ominaisuuksien kehittymistä voidaan edistää eriytettyjen, verkottuneiden, oppiainerajat ylittävää työskentelyn avulla, jotka tarjoavat mahdollisuuksia uusien asioiden kokemiseen samoin kuin tarpeiden ja kykyjen ilmaisemiseen.

2.2 Kielen opetuksen ja oppimisen erityiset didaktiset periaatteet

Kielen opetuksen ja oppimisen didaktisiin periaatteisiin voidaan lukea

- kohdekielen käyttö kohdekielen opettamiseksi
- kommunikatiivisen kontekstin mahdollistaminen kielen oppimiselle
- kohdekielen opetus kontekstissaan – syntaksi ja semantiikka
- uuden kielen oppimisen liittäminen eksplisiittisesti nykyiseen kieleen
- riittävä painotus kuulemiseen, puhumiseen ja kohdekielen kontekstisidonnaiseen käyttöön
- kielellisten taitojen opettaminen (suulliset taidot, lukeminen ja kirjoittaminen) integroidusti
- riittävien mahdollisuuksien tarjoaminen oppilaille kohdekielen käyttämiseen oppiainerajat ylittävällä tavalla.

Näiden didaktisten periaatteiden soveltamisessa tulee kiinnittää huomiota yksittäisten oppilaiden tarpeisiin eriyttämisen avulla.

2.2.1 Eriyttäminen

Oppilaan yksilöllisyys tulee ottaa huomioon opetusprosessissa.

L2-kielen opetuksessa tulee ottaa huomioon Eurooppa-koulujen oppilaiden erilaiset oppimisen edellytykset ja taipumukset, kuten

- kiinnostus/motivaatio
- oppimiskyky
- itsenäisyyden aste.

Tämän vuoksi L2-kielen opetuksessa oppimisjärjestelyjä sovitetaan oppilaan tarpeisiin esimerkiksi eriyttämällä

- oppisisältö
- oppimistyyli
- työmäärä
- oppimistahti
- oppimispaikat
- työskentelyn organisointi (esim. parityö, pienryhmätyö, koko luokan yhteinen työ)
- itseohjautuva oppiminen

Erietyiset kieliolosuhteet tulisi myös ottaa huomioon. Esimerkiksi oppilas, jonka äidinkielen kirjoitusjärjestelmä ei käytä latinalaista aakkostoa, saattaa joutua harjoittelemaan kirjoittamista.

L2-kielen oppiminen on yksilöllinen tietojen ja taitojen omaksumisprosessi, joka etenee yksilöllisiä polkuja pitkin. Opetusjärjestelyiden täytyy täyttää nämä vaatimukset. Opettajien tulisi ottaa huomioon oppilaiden erilaiset oppimistyyliä ja osaamisen tasot, joten he mukauttavat opetusjärjestelyjä ja tehtäviä niiden mukaisesti. Tehtävien tulee aina tukea oppimisprosessia.

2.2.2. Siirtymä (ESIKOULU – ALAKOULU – YLÄKOULU-LUKIO)

Kielen oppiminen on aina matka. Eurooppa-koulujärjestelmässä tuohon matkaan kuuluu kaksi merkittävää merkkipaalua: siirtymä esikoulusta alakouluun ja alakoulusta yläkoulu-lukioon. Kummankin merkkipaalun kohdalla on tärkeää, että opettajat arvioivat oppilaiden oppimista ja varmistavat, että opintojen seuraava vaihe etenee vaiheittain.

2.2.2.1 SIIRTYMÄ: ESIKOULU – ALAKOULU

Lapsilla on usein Eurooppa-kouluihin tultaessa rikas ja monipuolinen kielitaito, josta on heille suurta etua koulussa ja elämässä.

Kielitietoisuus varhaisessa vaiheessa tukee eurooppalaista yhteishenkeä, lisää motivaatiota, parantaa oppimisasennetta ja kehittää kykyä kommunikoida toisilla kielillä.

Eurooppa-koulujen tärkeimpiä prioriteetteja on monikielisyys ja oppiminen jonkin muun kuin oppilaan hallitsevan kielen avulla. Eurooppa-koulut tarjoavat oppilaille yhteyden opiskeleмиinsa kieliin sekä muihin vieraisiin kieliin ja edistävät siten oppilaiden positiivista asennetta opiskeluaan kohtaan. Myönteinen ympäristö on ratkaisevan tärkeä vieraiden kielten menestyksekkäälle oppimiselle. Lisäkielen oppimisen kognitiiviset hyödyt tulevat kaikkien käyttöön.

Esiopetuksessa lasten tietoisuus kielten moninaisuudesta kehittyy, kun he pääsevät – ensimmäistä kertaa kouluympäristössä – kontaktiin eri kielten kanssa. Tämän tietoisuuden avulla pyritään muun muassa vahvistamaan eurooppalaista yhteishenkeä ja monikielisyttä. Lapsen kielivarannon menestyksekkäässä kehittämisessä ensijaisen painotuksen täytyy olla kielitietoisuudessa.

Kielitietoisuutta kehittäviä aktiviteetteja järjestetään esiopetuksessa esikoulun paikallisten olosuhteiden ja tarpeiden mukaisesti. Kielitietoisuuteen kuuluva osaaminen ja oppimistulokset sisältyvät esikoulun opetussuunnitelmaan.

Kielitietoisuus kehittää:

- tietoisuutta muista kielistä ja avoimuutta eri kieliä ja kulttuureja kohtaan
- suurempaa ajattelun luovuutta ja joustavuutta
- herkkyyttä erilaisille kommunikointitavoille
- muutakin kuin sanoja, se saa ymmärtämään muiden kulttuurien rikkautta
- keskittymiskykyä, muistia ja loogista ajattelua.

Kielitietoisuutta kehitetään sekä varhaiskasvatuksen opettajan huolellisesti suunnittelemissa että spontaaneissa tilanteissa esikoulussa, joka on elävä oppimisympäristö. Myös vanhemmillä on tärkeä rooli tässä suhteessa. Lastensa ensimmäisinä kasvattajina ja sujuvina kotikielten puhujina heillä on mahdollisuus tukea kielen oppimista kouluympäristön ulkopuolella.

Kielitietoisuuden 10 pääkohtaa

1 Lasten kielitietoisuuden kehittäminen esikoulussa	<p>Yleiset tavoitteet:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Kehittää kielitietoisuutta ja tukea kielellisten taitojen kehitystä sekä äidinkielessä/hallitsevassa kielessä että vieraissa kielissä ▪ Kehittää luonnollista kielen oppimisen potentiaalia.
2 Varhaisen kielen oppimisen suurimmat hyödyt	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Lisääntynyt uteliaisuus kieliä kohtaan. ▪ Lisääntynyt kommunikatiivinen tietoisuus. ▪ Tietoisuus ja avoimuus muita kieliä ja kulttuureja kohtaan. ▪ Kyseessä ei ole kielen muodollinen opetus; kielitietoisuutta tulee rakentaa eri alueiden välillä kokonaisvaltaisesti.
3 Laaja-alaisten kognitiivisten taitojen kehittäminen	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Kielitietoisuudella on positiivinen vaikutus oppilaiden kognitiiviseen kasvuun kommunikatiivisten aktiviteettien ansiosta. Nämä aktiviteetit edistävät kielitaidon kehittymistä, mutta myös muistia ja keskittymistä. Kielitietoisuus myös edistää lapsen kokonaisvaltaista kehitystä. ▪ Varhainen kielitietoisuus myös edistää lapsen tietoisuutta muista ihmisistä sekä monikieliseen ja kulttuurienväliseen koulutukseen perehtymistä

	varhaisesta iästä lähtien. Se myös tukee lapsen sosiaalista ja emotionaalista kehitystä.
4 Lasten "auditiivinen mukautumiskyky"	<ul style="list-style-type: none"> Lapsen on mahdollista vastaanottaa ja tuottaa muiden kielten äänneitä helpommin, koska lapsen aivot eivät ole vielä fiksautuneet äidinkielen äänneiden kuulemiseen ja tuottamiseen.
5 Oppiminen leikin avulla on suuresti arvostettua	<ul style="list-style-type: none"> Leikki on pienten oppilaiden tärkein oppimisen keino, joten on erittäin tärkeää lisätä leikillisten aktiviteettien määrää pienten lasten kielitaidon kehittämisessä.
6 Välittävä ympäristö	<ul style="list-style-type: none"> On erittäin tärkeää luoda turvallinen, välittävä ympäristö kielenkäyttötilanteissa, joissa kunnioitetaan lapsen halua osallistua tai olla osallistumatta. Opettaja rohkaisee lasta ja kehuu häntä hänen yrittäessään puhua.
7 Toistojen tärkeys	<ul style="list-style-type: none"> Oleennaista on, että lapsi pystyy hyödyntämään näitä kielenkäyttötilanteita säännöllisesti rutiininomaisten, toistuvien aktiviteettien avulla.
8 Lapsen kaikkien aistien käyttöönotto	<ul style="list-style-type: none"> Lapsi kehittää tietoisuuttaan kielten sävelkulusta ja rytmistä kehonsa, äänensä ja liikkeidensä avulla.
9 Oppilaiden tarpeisiin mukautettu opetus	<ul style="list-style-type: none"> Opettajalla on käytössään mahdollisimman monipuoliset varhaisen oppimisen aktiviteetit, joita hän mukauttaa lapsen tason mukaisesti lapsen tarpeet huomioiden.
10 Erotuskyvyn ja kielen tuottamiskyvyn jatkuva edistäminen	<ul style="list-style-type: none"> Jokaisella kielellä on oma rytmensä, intonaationsa ja fonologiset ominaisuutensa. Vieraan kielen sanan tai äänen toiston ja artikulaation harjoittelu opettaa oppilaita erottamaan ja tuottamaan ääniä ja sanoja puheessaan.

On tärkeää, että nämä kielitietoisuusaktiviteetit jatkuvat alakoulun opetuksessa ja L2-oppitunneilla.

2.2.2.2. SIIRTYMÄ: ALAKOULU – YLÄKOULU-LUKIO

Jokaisella Eurooppa-koululla on selkeä toimintaohjelma, jolla ohjataan oppilaiden siirtymistä alakoulusta yläkoulu-lukioon. Toimien, joilla tuetaan oppilaiden sujuvaa siirtymistä L2-kielen opiskeluun, tulisi kuulua toimintaohjelmaan.

Yleinen L2-kieleen liittyvä yhteydenpito alakoulun ja yläkoulu-lukion välillä

Opettajien vaihtuvuuden vuoksi tulisi vuosittain järjestää kokous, jossa keskustellaan yleisistä L2-kielen opetukseen ja opiskeluun liittyvistä kysymyksistä, jotka ovat ajankohtaisia siirryttäessä P5-luokasta S1-luokkaan.

Kokouksessa tulisi käsitellä seuraavia asioita:

- P5:n taitotasojen kuvausasteikko ja odotukset S1:n sisältöjen suhteen
- molemmilla kouluasteilla käytettävät menetelmät
- miten nykyiset S1-oppilaat ovat sopeutuneet yläkoulu-lukion L2-kielen opetukseen?

Erityinen L2-kieleen liittyvä yhteydenpito alakoulun ja yläkoulu-lukion välillä

P5-luokan kolmannen lukukauden alusta:

- L2-kielen opettajien tulisi alkaa keskustella oppilaiden kanssa siirtymisestä S1-luokan L2-kieleen ja käsitellä muun muassa seuraavia asioita: mikä pysyy samana ja mikä muuttuu, miten lukemisen ja kirjoittamisen merkitys lisääntyy sekä miten opetustavat eroavat. Opettajien tulisi myös kannustaa oppilaita pohtimaan heidän omaa näkemystään itsestään kielen oppijoina. Siirtymä alakoulusta yläkoulu-lukioon tarjoaa opettajille tilaisuuden selvittää – ja tarvittaessa muotoilla uudelleen – oppilaiden käsityksiä itsestään kielen oppijoina ja keinoja, joilla kielen oppimisessa voi kehittyä. S1-luokkien opettajien tulisi jatkaa näitä keskusteluja S1-luokan alkuvaiheessa ja keskustella asiasta P5-luokkien opettajien kanssa lukuvuoden alussa pidettävässä vuosikokouksessa.
- P5-opettajien tulisi keskustella oppilaiden kanssa ja opettaa heille S1-luokan L2-oppitunneilla tarvittavaa opetuskieltä.
- S1-opettajat/oppilaat voivat vieraila S1-luokan L2-tunneilla P5-luokan aikana ja keskustella S1-kokemuksesta. P5-oppilaat voivat vieraila S1-luokan oppitunneilla ja keskustella kokemuksistaan oman P5-luokkansa oppitunneilla.
- P5- ja S1-oppilaat voivat toteuttaa luokkien välisen yhteisen projektin. Tämä voisi auttaa P5-oppilaita tulemaan tietoisiksi yläkoulun odotuksista ja käytännöistä. Projektien tulisi myös tuoda positiivisesti esiin eurooppalaista ulottuvuutta oppilaiden kielitietoisuuden kehittämisen ja yleisen kielen oppimisen arvostamisen hengessä.
- Yläkoulu-lukion ja alakoulun L2-kielen opettajien tulisi kokoontua vaihtamaan tietoja oppilaiden edistymisestä ja oppilaiden käsityksistä itsestään kielen oppijoina. Tietojen vaihtoon tulisi sisältyä esimerkkejä oppilaiden oppimisesta, mukaan lukien kaikki säilytetyt kielisalkut.
- P5-oppilaiden vanhempien kanssa järjestettyihin siirtymää koskeviin tapaamisiin tulisi sisältyä keskusteluja L2-kielestä erityisesti odotusten kannalta.

2.2.3. L2-kielen etäopetus ja -oppiminen.

Poikkeustilanteissa lähiovetus ja -opiskelu voidaan keskeyttää, ja silloin pedagoginen jatkuvuus taataan etäopetuksen ja -opiskelun avulla. Jokaisen koulun tulisi käyttää Eurooppa-koulujen asiakirjan *Distance Teaching and Learning Policy* viimeisintä versiota etäopetuksen ja -opiskelun järjestämisessä. Tässä asiakirjassa esitetään pedagogisen jatkuvuuden ylläpitämisen edellytykset Eurooppa-koulujen tavoitteiden ja koulutuksellisten periaatteiden mukaisesti.

Pedagoginen jatkuvuus takaa sen, että oppilaat voivat jatkaa koulutyötä oppimista edistävällä tavalla. Koulutyö, mukaan lukien säännölliset reaaliaikaiset oppitunnit, ovat luonnollinen jatke aikaisemmille oppitunneille ja/tai mahdollisesti valmistautumista lähiovetuksen jälkeistä koulutyötä varten.

Piirteet

1 Pääperiaatteet	<ul style="list-style-type: none">▪ Työskentelyn painopiste on strukturoitujen osallistumismahdollisuuksien tarjoamisessa opetussuunnitelman mukaiseen ohjattuun toimintaan, ja samalla ylläpidetään opettajien ja oppilaiden välistä vuorovaikutusta.▪ Annetut tehtävät tulee olla mahdollista tehdä annetussa ajassa, joka tulee ilmaista selkeästi ja sovittaa oppilaiden tasoon.▪ Kaikki tehtävät tulisi antaa helpolla kielellä, jota ymmärtävät sekä oppilaat että heidän perheenjäsenensä (aikuiset tai vanhemmat sisarukset, serkut, isovanhemmat), joilla voi olla L2-kielitausta ja jotka voivat olla auttamassa oppilaita ja keskustelemassa heidän kanssaan L2-kielellä.▪ Arviointikriteerit tulee ilmaista helposti ymmärrettävällä kielellä. Tämä auttaa osallistamaan lapsia tehtäviin ja vahvistamaan lasten onnistumisen tunnetta.▪ Verkko-oppituntien järjestämisen ja valmistelun helpottamiseksi sekä oppilaiden uteliaisuuden herättämiseksi oppitunnin aiheesta voi olla hyvä antaa oppilaille tietoa ja aineistoa etukäteen ("käänteinen opetus").▪ Opettajien tulee mahdollistaa oppilaiden välinen vuorovaikutus. Luokkahuoneessa tämä tapahtuu vapaamuotoisesti: oppilaat kertovat toisilleen viikonlopustaan, vaihtavat kuulumisia, nauravat jne. Nämä hetket ovat ryhmän yhteenkuuluvuuden kannalta olennaisia, ja ne edistävät positiivisen oppimisympäristön rakentumista.
2 Oppimisen ilo	<ul style="list-style-type: none">▪ Alakouluoppilaille suunnatun L2-kielen etäopetusohjelman tulisi olla erittäin interaktiivinen. Sen tulisi huomioida kaikki viisi aistia ja antaa tilaa mielikuvitukselle sekä tehdä lapsista tärkeä osa oppimisprosessia. Lapsiystävällinen opetusohjelma antaa lapsille tekemistä! On tärkeää työskennellä ystävällisessä ja rennossa ilmapiirissä.▪ Opettajan rakentava ja vahvistava asenne on olennainen, jotta oppilaiden luottamus ja ilo kielten oppimisesta etäopetuksessa vahvistuisi.

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oppilaiden kannalta hyvään kielen etäopetusohjelmaan tarvitaan paljon erilaisia aktiviteetteja. Voi olla kiinnostavaa yhdistellä opetuksessa erilaisia tapoja samalla oppitunnilla. Esimerkiksi numeroita voidaan käsitellä oppitunnilla laulun avulla. Samaa asiaa voidaan käsitellä myös vaikkapa tarinan tai pelin keinoin, jolloin lapset eivät kyllästy samaan sisältöön, mutta saavat silti riittävästi aikaa harjoitella ja soveltaa osaamistaan. ▪ Tarinankerronta on hyvä tapa saada lapsen mielikuvitus liikkeelle. ▪ On tärkeää käyttää useita eri välineitä ja tehtäviä ruutuajan vähentämiseksi: lukemista, kuuntelemista, toistamista, leikkiä, äänittämistä, havainnointia, käsitöitä, ruoanlaittoa, kielen kuulemista paikallisessa ympäristössä, valokuvien ottamista kirjoitetun kielen esimerkeistä ja uudesta sanastosta paikallisessa ympäristössä jne.
<p>3 Verkko-oppituntien rakenne, erityinen painotus sosiaaliseen vuorovaikutukseen</p>	<p>Kaikille verkko-oppitunneille yhteiset avainhetket</p> <p>Oppituntien vaiheet ovat hyvin samanlaiset P1/P2/P3- ja P4/P5-luokissa. Merkittävin ero on materiaalien kompleksisuudessa sekä kirjoittamisen vaiheittaisessa opettamisessa.</p> <p>Alkurituaalit</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Oppilaiden toivottaminen tervetulleiksi: kuuluvuuden tunteen luominen <ul style="list-style-type: none"> ○ Oppilaat tulisi toivottaa tervetulleiksi yksitellen heidän saapuessaan. Siinä missä oppilaat lähiopetuksessa puhuvat toisilleen vapaamuotoisesti, etäopetuksessa opettajan täytyy rohkaista heitä tähän eli puhumaan toisilleen vapaasti heidän saapuessaan. ○ Oppitunnin alussa tulee olla ennakoitavissa oleva toimintamalli oppitunnin aloittamisesta, esimerkiksi: ▪ kuulumisten jakaminen, missä opettaja voi myös kertoa kuulumisia tai herätellä oppilaiden kiinnostusta kysymällä mielenkiintoisen kysymyksen ▪ oppilaiden virittäminen kielen pariin, jolloin opettaja mallintaa kieltä aiemmin opitun kertaamiseksi ▪ oppitunnin aloittaminen ryhmätoiminnalla, kuten lauluilla, loruilla tai peleillä. <p>Oppitunnin sisältö</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Jo opittua voidaan kerrata pelien avulla, jolloin kaikki oppilaat tekevät yhteistyötä menestyäkseen. Tulokset kirjataan niin, että jokaiselle oppitunnille voidaan asettaa uusi tavoite. Pelit edellyttävät kaikkien osallistumista ja hyvää yhteistyötä. Yhteistyöpelit ovat erityisen hyödyllisiä verkkoympäristössä, jossa oppilaat ovat erillään luokkatovereistaan. Esimerkiksi kotiympäristöä voi hyödyntää ja pyytää oppilaita etsimään erilaisia arjen esineitä ja tuomaan ne muiden nähtäviksi.

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oppituntien tulisi alkaa tutulla sisällöllä: se rohkaisee oppilaita käyttämään jo opittua kieltä omien lauseiden muodostamiseen itsenäisesti. Tämän toimintatavan avulla vahvistetaan oppilaiden luottamusta, mikä on erityisen tarpeellista etäopetuksessa, jossa oppilaat ovat erillään luokkatovereistaan. ▪ Uutta sisältöä tulisi rakentaa jo opittujen sisältöjen pohjalle: visuaalisten keinojen käyttö on etäopetuksessa jopa tärkeämpää sekä sisällön opettamisessa että ymmärryksen luomisessa. Oppilaat voivat esimerkiksi piirtää hymiöitä osoittaakseen ymmärryksensä, näyttää omia vastauksiaan ja katsoa toistensa vastauksia. ▪ Osallista oppilaat tehtäviin ja tietokilpailuihin, joissa oppilaat työskentelevät yhdessä. ▪ Oppitunnin eri vaiheissa tulisi tehdä yhteenvetoja oppitunnin eri vaiheiden osoittamiseksi ja oppimisen vahvistamiseksi. ▪ Puhuminen auttaa kehittämään fonologista tietoisuutta. <p>Loppurituuaalit</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Vaikean/helpon/hauskan/tylsän asian ilmaiseminen. ▪ Palautteen antaminen oppilaille oppitunnista. Siihen sisältyy havainnot taidoista, edistymisestä ja osallistumisesta. Oppilaita, jotka ovat osallistuneet ansiokkaasti oppituntiin, voi kehua. Kehun aiheena voi olla taito, edistyminen, yrittäminen tai tärkeän tai mielenkiintoisen kysymyksen esittäminen. ▪ Oppilaiden rohkaiseminen antamaan palautetta toisilleen. ▪ Seuraavan oppitunnin aiheen kertominen. ▪ Haasteen tai kiinnostavan kysymyksen esittäminen oppilaiden pohdittavaksi tai tutkittavaksi ennen seuraavaa oppituntia. ▪ Oppilaiden kehottaminen valmistelemaan oppitunnin asiaa käsitteleviä tehtäviä luokkatovereilleen ja näiden tehtävien käsittely seuraavan oppitunnin alussa. ▪ Oppitunnin lopettaminen ryhmätoiminnalla, kuten lauluilla, loruilla tai peleillä.
<p>4 Sisällön opetus</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Etäopetustunneilla tulisi mahdollisimman pitkälle jatkaa opintosuunnitelman mukaista opetusta. ▪ Etäopetustunneilla voidaan kielen opetuksessa kuitenkin hyödyntää käsitöitä ja liikuntaa visuaalisten mahdollisuuksien lisäämiseksi. Näiden oppiaineiden vahva visuaalisuus ja aktiivisuus oppimisessa lisäävät oppilaiden sitoutumista, mahdollistavat altistumisen kielen flow'lle ja tarjoavat oppilaille kontekstin kielen ymmärtämiselle. ▪ Lisäksi voidaan tehdä tehtäviä, joilla on yhteys muihin oppiaineisiin: tieteellisen tai teknologisen kokeen tekeminen, jossa se, mitä on sanottu yhdistetään siihen, mitä on tehty, taiteellinen tuottaminen, laulun oppiminen, lasten ikäryhmään soveltuvan Discovery of the

	World -videon katsominen jne. Oppilailta voidaan kysyä kysymyksiä osana tätä työskentelyä.
5 Moniaistinen ympäristö	<p>Sisällyttä moniaistinen lähestymistapa kielen opetukseen ja oppimiseen</p> <p>Verkko-opetus edistää kielen vastaanottotaitojen kehitystä: koska oppilaat ovat verkko-opetuksessa etäällä, he joutuvat luonnollisesti kuuntelemaan tietoisemmin. Verkkokonteksti tarjoaa myös paremmat visuaaliset mahdollisuudet oppimiskokemuksen rikastuttamiseen.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Kinestesian hyödyntäminen (aistikanaviin tukeutuminen: näkö, kuulo, tunto, maku, mahdollisuuksien mukaan jopa haju) auttaa sisällyttämään tunteita oppimiseen ja tukee opitun muistamista. Siten ihmisten matkiminen ja ihmisten rohkaiseminen matkimaan, eleen yhdistäminen puheeseen, värin yhdistäminen luontoon tai funkioon, laulamisen tekstiin, maistamisen reseptiin, kuvan sanaan, silmien sulkeminen kuulemisen tehostamiseksi, äänen mykistäminen havainnoinnin parantamiseksi, koskettaminen ymmärtämisen parantamiseksi ja koputus rytmin löytämiseksi ovat kaikki tapoja rikastuttaa havaintokykyä aistien avulla ja vahvistaa oppimisvaiheita ja muistamista. ▪ Joskus eleen tekeminen (kinesteettinen muistutus) riittää auttamaan oppilaita muistamaan aiemmin opittuja asioita. Tiedetyt eleet ja toiminnot voidaan yhdistää tiettyyn kieleen (sanasto, fraasit, äänneet). Opettajan täytyy käyttää samoja eleitä johdonmukaisesti, jotta ne tukisivat oppimista onnistuneesti.
6 Muoto	<p>Opettajilla on käytössään useita vaihtoehtoja kohdan 3 ohjeiden mukaisen oppitunnin toteuttamiseen. Opettajat voivat valita useamman vaihtoehdon samankin oppitunnin aikana.</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Koko luokka voi työskennellä opettajan johdolla saman tehtävän parissa: on tärkeää, että jokainen oppitunti alkaa koko luokan ja opettajan yhteisellä keskustelulla. ▪ Opettaja voi työskennellä pienryhmien kanssa samalla, kun luokan muut oppilaat työskentelevät itsenäisesti ryhmissä tai kukin erikseen. Kaikki oppilaat voivat työskennellä saman tehtävän parissa, tai tehtävää voidaan eriyttää niin, että se soveltuu luokan eri ryhmille tai yksittäisille oppilaille. Tätä toteutustapaa käytettäessä on tärkeää käydä säännöllisiä yhteisiä keskusteluja, joissa rohkaistaan oppilaita, suunnataan tarkkaavaisuutta uudelleen, annetaan tilaa omasta oppimisesta keskustelemiselle, itsearviointille omasta oppimisesta ja kysymysten esittämiselle. ▪ Vaikka verkko-opetus tarjoaa suoran kontaktin opettajan ja oppilaan välille, opettaja voi päättää käyttää videoita, äänitteitä ja muita verkko-oppimisen työkaluja tietyn oppisisällön esittelemiseen, selittämiseen, vahvistamiseen tai soveltamiseen. Näissä tapauksissa aineiston ei tulisi hallita oppituntia eikä viedä tilaa opettajan ja oppilaan väliseltä vuorovaikutukselta. Toinen tehokas työskentelytapa oppilaille voisi olla vuorovaikutus verkko-oppimateriaalin kanssa ryhmätyössä tai

	<p>itsenäisesti työskenneltäessä. Joissain tapauksissa opettaja voi käyttää oppimateriaalia eriaikaiseen, videon välityksellä tapahtuvaan oppituntiin. Oppilaille suunnattujen verkko-oppimateriaalien kirjo ja moninaisuus ovat todennäköisesti heille erittäin mukaansatempaavia; opettaja voisikin käyttää aikaa yhdellä oppitunnilla kiinnostuksen ja uteliaisuuden herättämiseen verkko-oppimateriaaliin, jota käytetään seuraavalla oppitunnilla (ks. myös tämän luvun 9 kohta, jossa annetaan lisäohjeita digitaalisista työkaluista ja niiden käytöstä).</p>
<p>7 Koti-ympäristö</p>	<p>Koti oppimisympäristönä</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Kotiympäristön hyödyntäminen toiminnallisessa, kotona toteutettavassa oppimistehtävässä saa oppilaat käyttämään L2-kieltä esimerkiksi luomalla roolipelejä perheidensä kanssa. Henkilökohtaisen tilanteen mukaan voi joidenkin perheiden olla mahdollista esittää roolipelinsä etäoppitunnin aikana. Oppilaat voivat myös osallistua etätunnille eri paikoista kotonaan ja hyödyntää näitä ympäristöjä L2-kielen oppimistehtävissä. ▪ Kotiympäristö tarjoaa hyvät mahdollisuudet puhutun kielen harjoitteluun. Vanhempia tulisi rohkaista varaamaan hiljaista aikaa arkipäiväisistä toimista keskustelemiseen ja siten tarjoamaan lapselle mahdollisuuden opitun kielen käyttämiseen. ▪ Vanhemman tuki on avaintekijä kielen etäopiskelun onnistumisessa. Perheenjäseniä tulisi osallistaa peleihin ja kieleen liittyviin aktiviteetteihin mahdollisimman usein. Jotkin aktiviteeteista voidaan tehdä myös verkossa muiden sukulaisten kanssa, jos sukulaiset osaavat L2-kieltä. Lapset nauttivat perheidensä opettamisesta!
<p>8 Etäarviointi</p>	<p>Kaikessa etäarvioinnissa opettajien tulisi omaksua ymmärtävä ja rakentava asenne ja kannustaa ja kehua lasta, arvostaa lapsen saavutuksia ja antaa tunnustusta hänen edistymisestään. Opettajien tulisi edistää oppimiskulttuuria, jossa edistetään ja kannustetaan oppilaita sekä taataan kaikille oppilaille reilu ja tasa-arvoinen kohtelu, hyvinvointi, terveys ja turvallisuus sekä akateeminen edistyminen.</p> <p>Hyvään etäarviointiin sisältyy:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ saavutettavissa olevien tavoitteiden asettaminen, niiden mukauttaminen oppilaiden tarpeisiin ja oppilaan osallistaminen näiden tavoitteiden määrittelyyn ▪ edistymisen tekeminen oppilaille näkyväksi ▪ oppilaiden ohjaaminen keskustelussa heidän omasta oppimisestaan ▪ Kuinka he mielestään pärjäävät? ▪ Mitä oppilaat voivat sanoa/tehdä tunnin loppuksi? ▪ Mitä oppilaat ovat oppineet tunnin loppuun mennessä? ▪ Kuinka oppilaat voivat käyttää ja soveltaa oppimaansa tulevassa oppimisessa?

	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Formatiivista arviointia tulee suosia avaimena akateemiseen edistykseen ja tukea sitä oikea-aikaisen henkilökohtaisen palautteen avulla. ▪ Opettajan tulisi pystyä seuraamaan edistymistä, esimerkiksi vastaanottamalla yhden tai useamman valokuvan oppilaan saavutuksista sähköpostitse tai tekstiviestillä. Etäarviointi voi perustua myös portfolion laatimiseen: oppimisesta säilytetään aineistoa oppilaan kielielämäkerran laatimista varten. Oppituntien aikaisen edistymisen lisäksi voidaan oppilaan kontakteja koulun ulkopuolisiin kieliin arvioida säännöllisesti. Näin oppilas saa tukea oman monikielisen ja -kulttuurisen identiteettinsä rakentamiseen.
<p>9 Digitaaliset työkalut ja niiden käyttö</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Digitaalisen teknologian myötä monet työkalut mahdollistavat tietokantojen ja ääniaineistojen luomisen, joita oppilaat voivat jatkuvasti käyttää kotona, koulussa, yksin tai perheidensä kanssa. Nämä ääniaineistot voivat sisältää oppitunnilla kuunneltuja ja opittuja lastenloruja, runoja, lauluja, lyhyitä kertomuksia ja albumeita tai jopa oppilaiden luomia ja opettajan taltioimia vuoropuheluita ja esityksiä. ▪ Ääniaineistoihin voidaan sisällyttää koko joukko erilaisia autenttisia oppilaita kiinnostavia videoita ja äänitteitä, jotka altistavat heidät kielen luonnolliselle flow'ille. Tällaisia resursseja käytettäessä opettaja voi liittää mukaan yksinkertaisen tiivistelmän siitä, mitä näytöllä tapahtuu, sekä muita oppimista vahvistavia tehtäviä. ▪ Digitaalisten työkalujen avulla on myös mahdollista äänittää oppilaiden puhetta, jotta he voivat kuunnella itseään ja tulla tietoisiksi taidoistaan (esim. ääntäminen ja keskustelu) ▪ Seuraava linkki on pääsihteerin keskustoimiston luoma apu opettajille videoiden luomiseen ja jakamiseen: https://eursc.sharepoint.com/sites/PedagogicalDevelopment/SitePages/How-to-create-and-share-videos.aspx ▪ Suuri hyöty videosta on siinä, että lapsi voi katsoa sen silloin, kun perheelle sopii, sen voi keskeyttää, ja lisäksi se mahdollistaa perheenjäsenten osallistumisen, jolloin lapsi ja perhe voivat nauttia videon katsomisesta yhdessä. Videolta oppimista voi arvioida verkko-oppituntien aikana. ▪ Videoita voidaan käyttää onnistuneesti verkko-oppituntien aikana. Verkko-opetuksessa voidaan yhdistää verkko-oppitunti ja eri aikana katsottava video.

3. OPPIMISTAVOITTEET

Opetussuunnitelman tässä luvussa otetaan huomioon, millä tavalla opetus ja oppiminen ovat kehittyneet viimeisten vuosien aikana. Käsite osaamiskeskeinen oppiminen ja opetus sekä siirtyminen pois oppimistavoite-termistä ja -käsitteestä on tullut laajalti hyväksytyksi erityisesti kielen opetuksesta ja oppimisesta puhuttaessa. Tästä syystä tästä lähtien käytetään termiä "osaaminen" (*competence*). Tämän termin ja käsitteen käytössä painotetaan oppijaa osaamistaan rakentavana toimijana oppimisprosessissa. Tämä käsite vastaa nykyistä ymmärrystä kielten opetuksesta ja oppimisesta.

Tämä opetussuunnitelma tarjoaa viitekehyksen osaamiselle ja ottaa huomioon kielen oppimisen kommunikatiiviset, kielelliset, kulttuuriset ja dynaamiset ulottuvuudet painottaen erityisesti EU:n avaintaitoja. Luetellut oppimistaidot ovat suuntaviivoja alakoulun oppimisen jatkumossa.

Oppimistaidot on jaettu neljään osaan seuraavasti:

3.1. Kielenkäyttötaitoihin liittyvä osaaminen, johon kuuluvat kuunteleminen ja kuullun ymmärtäminen, suullinen vuorovaikutus ja puheen tuottaminen, luetun ymmärtäminen ja kirjoittaminen.

3.2. Kahdeksan EU:n avaintaitoa

3.3. Dynaaminen osaaminen, johon kuuluu kommunikatiivinen, kulttuurienvälinen, sosiaalinen ja strateginen osaaminen.

3.4. Kulttuuri- ja kirjallisuusosaaminen

3.1 Kielenkäyttöön liittyvä osaaminen

Kielenoppijan/käyttäjän kommunikatiivinen kielen osaaminen aktivoituu kielenkäytössä. Kielenkäyttöön kuuluvia **kielellisiä toimintoja** ovat

- kuunteleminen ja kuullun ymmärtäminen
- suullinen vuorovaikutus
- puheen tuottaminen
- luetun ymmärtäminen
- kirjoittaminen

Eurooppa-neuvoston luomasta ja laajalle levinneestä yhteisestä eurooppalaisesta kielitaidon viitekehystä (CEFR) on tullut hyväksyty työkalu sekä Euroopassa että kansainvälisesti. Siinä esitetään kielitaidon kuvaukset kuudelle tasolle. Viitekehystä, joka on nykyään käytössä paitsi kaikissa Euroopan maissa myös maailmanlaajuisesti, on tulossa erittäin tärkeä työkalu kieltenopetuksen suunnitteluun, jäsentämiseen ja arviointiin. CEFR tarjoaa viitekehyksen oppijoiden tarpeiden yksilölliseen huomioimiseen. Se on hyödyllinen työkalu oppimisprosessin seuraamiseen sekä opetuksen suunnitteluun ja strukturointiin taitotasojen mukaisen eriyttämisen avulla.

Kielen opetus Eurooppa-kouluissa on yhtenäistetty määrittämällä vaadittu suoritustasot tietyissä vaiheissa koulutusta. L2-kielen opinnoissa taso A2 on alakoulun lopussa vaadittu minimisuoritustaso, jonka useiden oppilaiden odotetaan ylittävän. Opetuksen suunnittelussa ryhmien heterogeisuus tulee ottaa huomioon, sillä luokassa voi olla sekä aloittelijoita että L2-kieltä lähes äidinkielenään osaavia oppilaita. Tämän opetussuunnitelman sisältämät tasojen **A1**, **A2** ja **B1** tavoitekuvaukset auttavat opetuksen suunnittelussa Eurooppa-koulujen heterogeenisissä

ryhmissä, joissa oppilaita voi olla aloittelijoista L2-kieltä äidinkielenään puhuviin, sillä ne vastaavat yksittäisten oppilaiden kaikkiin tarpeisiin.

Oppilaat eivät välttämättä ole samanaikaisesti samalla tasolla kaikessa osaamisessaan. CEFR on viitekehys, jonka avulla yksilöllisten oppijoiden todelliset tarpeet voidaan huomioida antamalla eriytettyjä tehtäviä sen varmistamiseksi, että heidän kielen osaamisensa kehittyy kuten pitääkin. Oppimispolut toisen kielen osaamiseen määritellään oppimisjatkumossa, joka on suunnittelu- ja arviointiprosessin ytimessä.

Tässä opetussuunnitelmassa esitellyt taulukot sisältävät yleisiä kuvauksia alakoulussa saavutettavalle osaamiselle. Ne on mukautettu CEFR:n määritelmistä Eurooppa-koulujen alakouluoppilaille soveltuviksi.

Englannin, ranskan ja saksan opetusohjelmat tarjoavat näiden osaamistaulukoiden pohjalta sisältöön perustuvia toteutusmalleja ja käytännön opetusesimerkkejä.

	A1	A2	B1
Oppilaat...			
KUULLUN YMMÄRTÄMINEN	<p>...seuraavat puhetta, joka on hyvin hidasta ja selvästi äännettyä, ja jossa on pitkiä taukoja merkityksen sisäistämiseksi.</p> <p>...ymmärtävät joitakin tuttuja sanoja ja sanontoja (esim. kuvaukset, ohjeet).</p> <p>...ymmärtävät kaikkein tavallisimpia sanontoja, jotka koskevat heitä itseään, perhettään ja lähiympäristöään.</p> <p>..ymmärtävät pääasiat lyhyestä</p>	<p>...ymmärtävät sanontoja ja kaikkein tavallisinta sanastoa, joka liittyy läheisesti heidän omaan elämäänsä ja arkeensa.</p> <p>...ymmärtävät pääasiat lyhyistä, selkeistä, yksinkertaisista viesteistä ja kuulutuksista.</p> <p>...ymmärtävät laajempaa sanastoa tutuissa tilanteissa.</p> <p>...alkavat lyhyiden tarinoiden lisäksi ymmärtää pidempiä</p>	<p>...ymmärtävät selväsanaisesti ilmaistua faktatietoa ja tunnistavat yleisiä viestejä ja yksityiskohtaisia tietoja, kun puhe on selkeästi äännettyä.</p> <p>...ymmärtävät pääkohdat selkeästä yleiskielisestä puheesta, jossa käsitellään säännöllisesti esiintyviä ja tuttuja aiheita, mukaan lukien lyhyet kertomukset.</p> <p>...ymmärtävät itselleen vierasta ja muodollista kieltä.</p> <p>...ymmärtävät ytimen erilaisista autenttisista</p>

	<p>puhutusta tekstikatkelmasta tai kertomuksesta.</p> <p>...tunnistavat puheympäristönsä yleisimmät kielet ja ovat alkaneet havaita usein toistuvia sanontoja.</p>	<p>tarinoita ja puheenvuoroja autenttisissa tilanteissa.</p> <p>...vastaavat usein toistuviin fraaseihin toistuvasti kuulemillaan kielillä.</p> <p>...alkavat huomata yhtäläisyyksiä ja eroja äidinkiellensä (L1) ja heidän L2-kielen välillä.</p>	<p>puhutuista tekstikatkelmista sekä ymmärtävät näkemyksiä ja tunteita puheenvuoroista ja kertomuksissa sekä tekevät niistä päätelmiä.</p> <p>...käyttävät kieliympäristössään usein toistuvia sanontoja ja sanastoa viestiäkseen näitä kieliä puhuvien ikätoveriensa kanssa.</p> <p>...ymmärtävät, että kaikille heidän äidinkiellensä (L1) rakenteille ei ole vastinetta L2-kielessä ja tietävät, kuinka näitä rakenteita käytetään L2-kielessä.</p>
<p>SUULLINEN VUOROVAIKUTUS</p>	<p>... viestivät yksinkertaisella tavalla tutuista aiheista ja jokapäiväisestä elämästä.</p> <p>...kysyvät ja vastaavat yksinkertaisiin kysymyksiin.</p>	<p>...käyttävät yksinkertaisia tapoja aloittaa, ylläpitää ja lopettaa yksinkertaisia kasvokkaisia keskusteluja.</p> <p>...kommunikoivat rutiininomaisissa tehtävissä, jotka edellyttävät yksinkertaista ja suoraa tiedonvaihtoa.</p> <p>...selviytyvät lyhyissä sosiaalisissa</p>	<p>...käyttävät tottuneesti erilaisia tekniikoita kohtuullisen pituisen keskustelun aloittamisessa, ylläpitämisessä ja lopettamisessa.</p> <p>...selviytyvät arkipäiväisistä tilanteista itsenäisesti. Oppilaat voivat ilmaista ja väitellä abstrakteista ja kulttuuriin liittyvistä aiheista muodollisempaa kieltä käyttäen.</p> <p>...osallistuvat keskusteluun valmistautumatta ja</p>

		<p>vuorovaikutus-tilanteissa.</p> <p>...hakevat ja jakavat tietoa.</p> <p>...ilmaisevat mieltymyksiään ja esittävät niille perusteluja.</p>	<p>pysyvät keskustelussa mukana.</p> <p>...esittävät puheenvuoron tuttua aihetta käsittelevässä keskustelussa sopivaa ilmaisua käyttäen</p> <p>...vaihtavat, tarkistavat ja vahvistavat asiaankuuluvaa tietoa tottuneesti.</p> <p>...ilmaisevat tunteita ja mielikuvitusta sekä kiinnostuvat muiden ajatuksiin.</p> <p>... selviytyvät haastattelutilanteista, joissa käsitellään heitä itseään kiinnostavia aiheita.</p> <p>...selviytyvät haastavista tilanteista, joissa heidän täytyy puolustaa näkemyksiään.</p>
<p>PUHEEN TUOTTAMINEN</p>	<p>...käyttävät yksinkertaisia yksittäisiä sanoja, sanontoja ja lauseita kuvaamaan konkreettisia henkilökohtaisia tietojaan ja tarpeitaan. Kielen rakenteiden hallinta on rajallista ja syntyperäisten puhujien voi olla vaikea ymmärtää lausumista.</p>	<p>...käyttävät riittävää sanastoa yksinkertaisiin viestintätarpeisiin. Lausuminen on tyydyttävää, vaikkakin siinä kuuluu vieras aksentti. Oppilaat osaavat käyttää yksinkertaisia kielioppirakenteita oikein, vaikkakin tekevät yhä systemaattisesti joitain perusvirheitä.</p>	<p>...käyttävät riittävää sanastoa ja joitain kiertoilmauksia ilmaistakseen ajatuksiaan useimmista heidän arkielämänsä liittyvistä aiheista, esimerkiksi perheestä, harrastuksista ja kiinnostuksen kohteistaan, koulusta, matkustamisesta ja ajankohtaisista asioista. Ääntäminen on selkeää ja ymmärrettävää, joskin vieras aksentti kuuluu</p>

	<p>...käyttävät yksinkertaisia sanontoja ja lauseita tuttujen ihmisten ja paikkojen kuvaamiseen sekä luetteloiden tuottamiseen.</p> <p>..yhdistelevät sanoja ja sanajoukkoja yksinkertaisilla sidossanoilla kuten "ja" tai "sitten".</p> <p>...lausuvat helppoja runoja, laulavat lauluja ja esittävät draamakatkelmia.</p>	<p>..pystyvät entistä sujuvammin pitämään aiempaa pidemmän, etukäteen valmistellun yksinkertaisen esityksen tutusta aiheesta, sekä kertomaan tarinan pääkohdat.</p> <p>...yhdistävät lauseita monimutkaisemmilla sidossanoilla, kuten "mutta" ja "koska".</p> <p>...esittävät vaativampia runoja, lauluja ja draamakatkelmia.</p>	<p>toisinaan. Oppilaat hallitsevat kielioppirakenteet hyvin, vaikkakin joitain äidinkielen vaikutuksia on nähtävissä.</p> <p>...käyttävät tottuneesti erilaisia tekniikoita kohtuullisen pituisen keskustelun aloittamisessa, ylläpitämisessä ja lopettamisessa.</p> <p>...pystyvät pitämään aiempaa pidemmän, seikkaperäisen puheenvuoron virallisissa ja epävirallisissa tilanteissa ja osoittavat kykyä esittää, kertoa, selittää ja tiivistää, sekä esittää ajatuksia abstrakteista tai kulttuuriin liittyvistä aiheista kuten musiikista ja elokuvista.</p> <p>...yhdistävät useita lyhyempiä, erillisiä, yksinkertaisia osia yhtenäiseksi, lineaariseksi ajatusjatkumoksi.</p> <p>...selostavat ja esittävät entistä kompleksisempia runoja, lauluja ja draamakatkelmia.</p>
--	---	---	--

<p>LUETUN YMMÄRTÄMINEN</p>	<p>...ymmärtävät tuttuja nimiä, sanoja ja hyvin yksinkertaisia lauseita.</p> <p>...tunnistavat ja lukevat ääneen tuttuja sanoja yksinkertaisissa teksteissä.</p> <p>...ymmärtävät tuttuja kirjoitettuja sanontoja (esim. etiketeissä ja ohjeissa).</p> <p>...ymmärtävät yksinkertaisia lyhyitä tekstejä (esim. postikortit, sähköpostit).</p>	<p>...ymmärtävät ja lukevat lyhyitä, yksinkertaisia tekstejä itsenäisesti.</p> <p>...löytävät tietoa pidemmistä teksteistä.</p> <p>...alkavat käyttää asiayhteyttä tuntemattomien sanojen merkitysten selvittämisessä.</p> <p>...ymmärtävät pidemmän tekstin ydinsisällön ja pääkohdat.</p> <p>...käyttävät sanakirjoja ja internet-lähteitä.</p>	<p>...lukevat ja ymmärtävät laajan joukon erilaisia tekstejä erilaisissa muodoissa.</p> <p>...tunnistavat ja poimivat tietoa.</p> <p>...ymmärtävät pidempiä tekstejä.</p> <p>...tunnistavat teksteistä asenteet, tunteet, näkökulmat jne.</p> <p>...löytävät tietoa tietyistä aiheesta useista eri teksteistä.</p> <p>...tunnistavat seikkaperäisen, autenttisen tekstin pääkohdat esim. muiden oppiaineiden aiheita käsittelevissä teksteissä.</p> <p>...alkavat muodostaa yhteyksiä samaa teemaa käsittelevien tekstien tai saman kirjoittajan tekstien välille.</p>
<p>KIRJOITTAMINEN</p>	<p>...kopioivat oikein lyhyitä lauseita.</p>	<p>...kirjoittavat itsenäisesti lyhyitä, yksinkertaisia</p>	<p>...tuottavat erilaisia, eri lajityyppejä edustavia yhtäjaksoisia tekstejä,</p>

	<p>...kirjoittavat yksinkertaisia sanoja, sanontoja ja tuettuna myös lyhyitä lauseita.</p> <p>...täyttävät kyselyitä, joissa kysytään henkilökohtaisia tietoja ja mieltymyksiä.</p>	<p>yhdyslauseita, joita yhdistää yksinkertainen sidossana kuten "ja", "mutta" tai "koska". He osaavat kirjoittaa kohtuullisella foneettisella tarkkuudella (mutta eivät välttämättä täydellisellä oikeinkirjoituksella) lyhyitä, suullisesti oppimiaan sanoja.</p> <p>...kirjoittavat erilaisia mallin mukaisia tekstejä sanakirjojen, muistilappujen ym. avulla.</p> <p>...alkavat ymmärtää, että kirjoitettu kieli poikkeaa puhekielestä.</p>	<p>joitka ovat yleisesti ymmärrettäviä alusta loppuun.</p> <p>...valitsevat tehtävään sopivan kirjoitustavan sekä järjestelivät ja muokkaavat sisältöä ja ajatuksia tuottaakseen koherentin ja enimmäkseen virheettömän tekstin.</p> <p>..sisällyttävät suullista kieltä kirjoitettuihin teksteihinsä tarkoituksenmukaisesti.</p>
--	---	---	---

3.2. Kahdeksan EU:n avaintaitoa

Sosiaalisessa kehityksessä ilmenee kasvavassa määrin muutoksia, ja jokaiselle yksilölle tulee taata edellytykset positiiviseen osallistumiseen. Elinikäinen oppiminen on tässä korvaamaton.

Kaikkien elämän osa-alueiden keskinäinen yhteys tukee joustavuutta nopeiden muutosten käsittelyssä kaikissa tilanteissa.

Kahdeksan elinikäisen oppimisen avaintaidon sisällyttäminen kouluopetuksen kaikkiin oppimisalueisiin mahdollistaa jokaisen yksilön koulutuksellisen potentiaalin kehittämisen ja sen monialaisen edistämisen.

Oppiaineiden osaamisen lisäksi myös muut osaamisen alueet ovat tärkeitä kattavalle opetukselle ja kehitykselle.

Alla olevassa luettelossa esitetään, kuinka L2-kielen avaintaitoja voidaan kehittää suhteessa *Eurooppa-koulujen elinikäisen oppimisen avaintaitoihin*.

L2-kielen opetussuunnitelmassa kahdeksaa toisen kielen avaintaitoa kuvataan sanoilla TIEDOT, TAIDOT ja ASENTEET. Yksittäiset kohdat eivät muodosta luokittelua, vaan ne tulee ymmärtää luettelona.

(1) LUKU- JA KIRJOITUSTAITO (L1)

TIEDOT

- Perustiedot sanastosta: "*Mitkä ovat L2-kielen sanoja?*"
- Perustiedot kieliopista
- "*Mitkä ovat pääasialliset erot L2-kieleen verrattaessa?*"
- Tiedot ilmaisujen eroavaisuuksista esim. idiomeissa
- Tiedot fonetiikkaa ja intonaatiota koskevista eroista
- Tiedot kulttuurienvälisen viestinnän kielellisistä erikoispiirteistä
- Tiedot kielen vaikutuksesta
- Tiedot murteista ja alueellisista piirteistä

TAIDOT

- L2- ja L1-kielten välinen vertailu
- Kielitietoisuuden kehittäminen
- Kielen vaikutuksen käyttäminen
- Tarkoituksenmukainen puhuminen ja kirjoittaminen
- Tiedon hankkiminen ja käsittely
- Faktojen esittäminen ymmärrettävästi ja koherentisti

ASENTEET

- Kulttuurisen monimuotoisuuden tunnistaminen
- Uteliaisuuden osoittaminen kieliä kohtaan
- Kiinnostuksen osoittaminen kulttuurienvälistä viestintää kohtaan

(2) KIELEN OSAAMINEN (L2)

TIEDOT

- Perustiedot sanastosta, kieliopista, ilmaisusta ja ääntämisestä
- Perustiedot oppitunneilla käytettävästä toiminnallisesta käyttökielestä
- Tiedot kulttuurienvälisen viestinnän kielellisistä erikoispiirteistä
- Tiedot L2-kielen toiminnallisista ohjeista

TAIDOT

- Suullinen viestintä tavalla, joka soveltuu puhujalle ja kuulijalle
- Tekstien lukeminen ja ymmärtäminen
- Kirjallinen viestintä tarkoituksenmukaisella tavalla
- Vertailujen tekeminen L1-kieleen
- Toiminnallisten ohjeiden käyttäminen
- Toiminnallisen käyttökielen käyttäminen eri sisältöalueilla

ASENTEET

- Kulttuurisen monimuotoisuuden tunnistaminen
- Uteliaisuuden osoittaminen kieliä kohtaan
- Kiinnostuksen osoittaminen kulttuurienvälistä viestintää kohtaan

(3) MATEMAATTINEN, LUONNONTIETEELLINEN JA TEKNOLOGINEN OSAAMINEN

(A) MATEMAATTINEN OSAAMINEN

TIEDOT

- Tiedot muissa kulttuureissa käytettävistä numeroista ja mittayksiköistä
- Tiedot yksinkertaisia aritmeettisia toimenpiteitä koskevista eroista
- Tiedot matemaattisten toimenpiteiden esittämistä koskevista eroista
- Tiedot sanastoa koskevista eroista

TAIDOT

- Vierailta kielillä laskeminen
- Epälineaaristen tekstien lukeminen
- Väitteiden esittäminen ja perustelut

ASENTEET

- Yhteyksien ymmärtäminen

(B) LUONNONTIETEELLINEN JA TEKNOLOGINEN OSAAMINEN

TIEDOT

- Tiedot tieteellisen tutkimustyön perusmenetelmistä

TAIDOT

- Tiedon etsiminen ja jakaminen
- Luonnollisissa prosesseissa tapahtuvien muutosten ymmärtäminen ja selittäminen
- Vastuuntunnon kehittäminen luontoa kohtaan
- Aineiston käyttäminen

ASENTEET

- Uteliaana oleminen
- Kestävyyšnäkökohtien huomioiminen

(4) DIGITAALINEN OSAAMINEN

TIEDOT

- Internetin käyttäminen ja sähköinen viestintä (sähköposti, verkkosovellukset) koulua varten – tiedon vaihtaminen, yhteistyö ja oppiminen

- Tiedot validiteettiin ja luotettavuuteen liittyvistä kysymyksistä
- Tiedot laillisista ja eettisistä periaatteista
- Erilaisten näppäimistöjen käyttäminen

TAIDOT

- Tiedon hankkiminen ja käsittely
- Tiedon käyttäminen kriittisesti

ASENTEET

- Sähköisen median käyttäminen kriittisesti
- Saatavissa olevan tiedon käyttäminen harkitusti

(5) OPPIMISOSAAMINEN

TIEDOT

- Tiedot oppimisstrategioista
- Tiedot omista vahvuuksista ja heikkouksista

TAIDOT

- Oppimisstrategioiden soveltaminen
- Oman oppimisensa organisoiminen tehokkaasti
- Oman oppimisensa reflektointi
- Itsenäisen oppimisen harjoittelu
- Yhdessä oppiminen heterogeenisissä ryhmissä
- Tiedon ja tuen käyttäminen

ASENTEET

- Motivaation ja itseluottamuksen vahvistaminen
- Ongelmanratkaisustrategioiden kehittäminen

(6) SOSIAALINEN OSAAMINEN JA KANSALAISOSAAMINEN

(A) SOSIAALINEN OSAAMINEN

TIEDOT

- Tiedot terveellisestä elämäntyylistä
- Tiedot käyttäytymisestä ja tavoista
- Tiedot omasta ja toisten kansallisesta kulttuuri-identiteetistä ja niiden yhteydestä eurooppalaiseen identiteettiin

TAIDOT

- Rakentava viestintä erilaisissa ympäristöissä
- Erilaisten näkökulmien ymmärtäminen ja kompromissien löytäminen

- Turhautumisen ilmaiseminen rakentavasti

ASENTEET

- Yhteistyöhalukkuuden ilmaiseminen
- Halukkuuden ilmaiseminen kulttuurienväliseen viestintään
- Erilaisuuden arvostaminen
- Ennakkoluulojen voittaminen
- Halukkuuden ilmaiseminen kompromisseihin
- Toimiminen kestäväällä tavalla.

(B) KANSALAISOSAAMINEN

TIEDOT

- Tiedot yleisistä ihmisoikeuksista ja erityisesti lasten oikeuksista
- Tiedot päivittäisistä ajankohtaisista asioista
- Perustiedot EU:n rakenteista

TAIDOT

- Tietoisuuden kehittäminen eurooppalaisesta moninaisuudesta ja kulttuuri-identiteetistä

ASENTEET

- Kuulumisen tunteen kehittäminen kaupunkia, aluetta, valtiota, Eurooppaa ja maailmaa kohtaan
- Yhteisten arvojen arvostaminen

(7) ALOITTEELLISUUS JA YRITTÄJYYSOSAAMINEN

TIEDOT

- Mahdollisuuksien luominen koulun toimintaan osallistumiselle
- Tiedot taloudellisista ja oikeudellisista vaikutuksista

TAIDOT

- Aloitteen tekeminen
- Mahdollisuuksien luominen koulun tapahtumien järjestämiselle
- Suunnitteleminen ja järjesteleminen
- Työskenteleminen itsenäisesti ja myös ryhmässä
- Luovuuden ja mielikuvituksen kehittäminen toimintojen aikana
- Pitkäjänteisyyden kehittäminen
- Taloudellisten seikkojen huomioiminen projekteja suunniteltaessa

ASENTEET

- Valmiuden ilmaiseminen yksilöllisten ja yhteisten tavoitteiden saavuttamiseen

TIEDOT

- Tiedot paikallisista, kansallisista, eurooppalaisista ja kansainvälisistä tavoista ja juhlapäivistä
- Tiedot kulttuurien erityispiirteistä

TAIDOT

- Kulttuurin arvostaminen ja siitä nauttiminen
- Omien ja toisten kulttuuria koskevien ilmaisujen vertaileminen
- Kulttuuriperinteiden arvostaminen

ASENTEET

- Kyvyn ja kiinnostuksen osoittaminen uusia kulttuurillisia ilmaisutapoja kohtaan

3.3. Dynaaminen osaaminen

Eurooppa-koulujen luokat muodostavat usein monikielisen oppimisympäristön. Sen vuoksi opettajien on tarpeen huomioida olemassaoleva monikielinen potentiaali opetuksessa ja oppimisprosesseissa.

Yhteinen eurooppalainen viitekehys kielten oppimiseen, opettamiseen ja arviointiin on yhteistyön pohjana monikielisessä ja kulttuurisesti moninaisessa Euroopassa, erityisesti nykykielten alalla. Toisen kielen oppiminen nähdään osana persoonallisuuden rakentamisen dynaamista prosessia. Oppilaille kehittyy yleistä **dynaamista osaamista**, joka ei välttämättä ole kielikohtaista.

Nykyisessä L2-kielen opetus suunnitelmassa tämä laaja-alainen osaaminen ryhmitellään neljään osaamisalueeseen seuraavasti:

- (1) kommunikatiivinen osaaminen
- (2) kulttuurienvälinen osaaminen
- (3) sosiaalinen osaaminen
- (4) strateginen osaaminen

Taitotasojen kuvausasteikko (1)

Kommunikatiivinen osaaminen koostuu seuraavista neljästä alueesta:

- yleiset kommunikaatiotaidot
- kielen omaksuminen
- sosiolingvistiset taidot
- mediaosaaminen, jossa keskitytään erityisesti tieto- ja viestintäteknikkaan

Taitotasojen kuvausasteikko (2)

Kulttuurienvälinen osaaminen sisältää toisten kulttuurien ja uskontojen ymmärtämisen ja käyttäytymismallit.

Taitotasojen kuvausasteikko (3)

Sosiaalinen osaaminen sisältää kyvyn arvopohjaiseen vuorovaikutukseen, jossa huomioidaan toisten tarpeet.

Taitotasojen kuvausasteikko (4)

Strateginen osaaminen sisältää erilaisten tilannekohtaisten oppimis- ja käyttäytymisstrategioiden kehittämisen.

Dynaaminen osaaminen heijastuu oppilaiden yksilöllisen kasvun kolmeen osa-alueeseen:

Tiedot tarkoittaa sekä tietämyksen että käytännöllisten ja erityisien taitojen hankkimista sellaisen yksilöllisen tietovaraston luomiseksi, johon kielenkäyttäjä voi viitata.

Asenteet ja ajattelutapa sisältää erilaisia yksilöön soveltuvia arvosuuntautuneita tekijöitä.

Ihmissuhdetaidot sisältää kommunikaatio-, yhteistyö- ja ryhmätyötaidot, joilla tasapainotetaan yksilön ja ryhmän tavoitteita.

Oppilaiden Eurooppa-kouluissa kehittävä dynaaminen osaaminen lisää heidän mahdollisuuksiaan toteuttaa omia vahvuuksiaan ja ottaa henkilökohtaista vastuuta omasta oppimisestaan. Dynaamisen osaamisen vaiheittaisen kehityksen ymmärtäminen valmistaa opettajia näkemään oppilaat voimavarapohjaisesta näkökulmasta.

Yleiskatsaus: dynaaminen osaaminen

	1. Kommunikatiivinen osaaminen	2. Kulttuurienvälinen osaaminen	3. Sosiaalinen osaaminen	4. Strateginen osaaminen
Tiedot	<p>Oppilaat...</p> <ul style="list-style-type: none"> - käyttävät kieltä - kommunikoivat aktiivisesti - ilmaisevat omat ajatuksensa - käyttävät kieltä tilanteen vaatimalla tavalla - havaitsevat kielten erilaisia kielellisiä rakenteita - tunnistavat ja tarkastelevat erilaisia tekstejä, sekä kuvitettuja että kuvittamattomia, erilaista keinoja käyttävinä (kertova teksti, toiminnallinen teksti, kirjallisuus proosa- tai lyriikkamuodossa) - käsittelevät epälineaarisia tekstejä kuten kaavioita, 	<p>Oppilaat...</p> <ul style="list-style-type: none"> - muodostavat käsityksen luokkkaverinsa kotimaan kulttuurin perusasioista - vertaavat omaa kulttuuriaan muiden maiden kulttuureihin - luovat tunnesuhteen löytäänsä kieleen, sen idiomeihin, intonaatioon ja rytmiin - etsivät L2-kielen kirjallisuutta tutustuakseen siihen alkuperäisessä muodossa - arvostavat suoraa mahdollisuutta tutustua kielellisiin muotoihin ja ilmaisuihin, joita ei ole mahdollista kääntää ja jotka ilmentävät tietynlaisia ajattelutapoja 	<p>Oppilaat...</p> <ul style="list-style-type: none"> - työskentelevät ryhmässä - jakavat ja ottavat vastaan tehtäviä - ottavat vastuuta ryhmässä - esittelevät ryhmätyön tulokset 	<p>Oppilaat...</p> <p>käyttävät kielikokemuksiaan vastatakseen kommunikaatitilanteissa vierailta kielillä, esim. hyödyntävät sosiaalisia vihjeitä ymmärtääkseen ja vastatakseen asiaankuuluvasti</p> <ul style="list-style-type: none"> - kysyvät, jos eivät ymmärrä jotakin - kysyvät, jos ovat ymmärtäneet jotakin väärin - pyytävät toistamaan tai puhumaan hitaammin - pyytävät selittämään - kertovat asioita omin sanoin - reagoivat kieliongelmiin (sanallisesti ja sanattomasti)

	<p>taulukoita ja kuvituksen mukana tulevia selityksiä</p> <ul style="list-style-type: none"> - kiinnittävät huomiota keskustelijoiden sanallisiin ja sanattomiin viesteihin - käyttävät muita sanattoman viestinnän käyttötapoja - käyttävät digitaalista viestintää (sähköposti, tekstiviesti jne.) 			<ul style="list-style-type: none"> - kokeilevat kielen oppimiseen liittyviä vinkkejä ja pohtivat niitä
<p>Ajattelutapa ja asenteet – persoonallisuuden kehittymiseen vaikuttavat affektiiviset tekijät</p>	<p>Oppilaat...</p> <ul style="list-style-type: none"> - vahvistavat ja kehittävät henkilökohtaisia ominaisuuksiaan kuten varmuutta, rohkeutta, kärsivällisyyttä, uteliaisuutta ja kunnioitusta - kehittävät positiivisen asenteen muiden kielten oppimista kohtaan - tiedostavat kaikkien kielten tasa-arvoisuuden 	<p>Oppilaat...</p> <ul style="list-style-type: none"> - arvostavat monikielisyyttä kulttuurienvälisessä yhteydenpidossa - suvaitsevat kulttuurieroja ja - käsittelevät niitä empaattisesti - pitävät eroavaisuuksia samanarvoisina - hyväksyvät ja arvostavat toisia elämäntapoja ja kulttuureja 	<p>Oppilaat...</p> <ul style="list-style-type: none"> - tukevat toisiaan - ottavat toisten tunteet huomioon - tunnistavat toisten tarpeet ja toiveet - luovat kansainvälisiä yhteyksiä ja pitävät niitä yllä 	<p>Oppilaat...</p> <ul style="list-style-type: none"> - valmistautuvat uusiin asioihin - luovat strategioita toisten auttamiseksi - suvaitsevat muita mielipiteitä - kehittävät omia kantojaan ja perustelevat ne - kehittävät valmiutta aktiiviseen muokkaukseen - tietävät ja ilmaisevat omat toiveensa

	<ul style="list-style-type: none"> - kunnioittavat globaalin yhteisön moninaisuutta 	<ul style="list-style-type: none"> - pitävät toisia elämäntapoja ja kulttuureja persoonallisuutta rikastavina 		<ul style="list-style-type: none"> - kehittävät henkilökohtaista ilmaisuaan - pohtivat yksilöllistä oppimista
Ihmissuhdetaidot	<p>Oppilaat käyttävät kieltä tarkoituksenmukaisesti...</p> <ul style="list-style-type: none"> - ymmärtääkseen vieraan kielen peruasiat - ilmaistakseen ajatuksiaan yksinkertaisesti vieraalla kielellä - kommunikoidakseen eri tavoin huomaavaisesti eri ihmisten kanssa. 	<p>Oppilaat käyttävät kieltä tarkoituksenmukaisesti...</p> <ul style="list-style-type: none"> - löytääkseen oman tyyliensä erilaisissa kulttuuritilanteissa - kehittääkseen ymmärtävää kulttuurienvälisiä väärinkäsityksiä kohtaan - arvostaakseen muita näkökulmia - haastaakseen kulttuurisia stereotyyppioita ja ennakkoluuloja 	<p>Oppilaat käyttävät kieltä tarkoituksenmukaisesti...</p> <ul style="list-style-type: none"> - hallitakseen omia tunteitaan yhä paremmin - hyväksyäkseen toiset tasa-arvoisina kavereina - tunnistaakseen konflikteja ja käsitelläkseen niitä asiaankuuluvasti - pitäytyäkseen sovituissa säännöissä - ilmaistakseen kritiikkiä loukkaamatta muita - rakentaakseen ystävyyttä 	<p>Oppilaat käyttävät kieltä asianmukaisesti...</p> <ul style="list-style-type: none"> - editoidakseen yhteisiä projekteja - työskennelläkseen projektien toteutumiseksi - esittääkseen omat mielipiteensä ryhmälle

3.4. Kulttuuri- ja kirjallisuusosaaminen

Kirjallisuuden ulottuvuutta tarvitaan päätelmien tekemiseen kompleksisia tekstejä käsiteltäessä. Vaikka se esiintyy kaikkialla CEFR:ssä, vaatii se lisävalaistusta.

L2-opetusohjelma edistää jatkuvaa ja asteittain etenevää perehdyttämistä kaunokirjallisiin teksteihin ja mediaan, mutta käsiteltävästä kirjallisuudesta ei luoda kattavaa luettelo: luetaan loruja, runoja, kertomuksia ja tarinoita, lauluja sekä oppilaiden ikään soveltuvia tekstejä ja kirjallisuutta. Näiden esitleminen kontekstissaan auttaa laajentamaan kulttuurisia ja humanistisia viittauksia ja liittämään ne oppijan omaan kulttuuristen ja humanististen viittausten varantoon.

4. SISÄLTÖALUEET

Kielen oppimisen opetusohjelmaa toteutetaan kuudella sisältöalueella.

Sisältöalue 1:	oppilaat ja heidän perheensä ja ystävänsä
Sisältöalue 2:	oppilaat ja heidän koulunsa
Sisältöalue 3:	oppilaat ja heidän vapaa-aikansa (vapaa-ajan aktiviteetit)
Sisältöalue 4:	oppilaat ja heidän hyvinvointinsa
Sisältöalue 5:	oppilaat ja mielikuvituksen maailma
Sisältöalue 6:	oppilaat ja maailma heidän ympärillään

5. ARVIOINTI

Arvioinnin tulee olla pääasiassa formatiivista. Se perustuu opetukseen opitunneilla ja päivittäisiin tehtäviin. Opettajan tekemien havaintojen, kokeiden ja itsearviointin avulla oppilaat tulevat tietoisiksi omasta tasostaan ja edistymisestään oppijakson aikana. Arviointi on jatkuva prosessi, joka on olennainen osa yksilön oppimisjatkumoa ja joka kuvastaa erilaista osaamista CEFR:n eri tasoilla. Pää tarkoitus on oppilaiden edistymisen osoittaminen ja dokumentointi.

Oppilaita opetetaan tulemaan itsenäisiksi kielen oppijoiksi ja kehittämään tietoisuuttaan omasta kehityksestään kielen oppimisessa. On erittäin suositeltavaa perehdyttää oppilaat kielisalkkuun, joka on hyödyllinen itsearviointin työkalu. Kielisalkku on oppilaan omaisuutta, ja se seuraa häntä koko alakoulun ajan. Oppilas tarvitsee kehittymässä oleviin itsearviointitaitoihin tukea opettajalta, joka ohjaa ja tukee sensitiivisesti oppilaan omaa, kieleen liittyvän kasvamisen pohdintaa ja harkittua päätöksentekoa siitä, mitä salkun tulisi sisältää. On myös tärkeää edistää oppilaiden kykyä antaa vertaisarviointia. Monet oppilaat nauttivat oman oppimisensa pohtimisesta ja siitä keskustelemisesta ikätovereidensa kanssa ja hyötyvät näiden havainnoista. Kuten itsearviointinissa, myös vertaisarviointinissa on tärkeää että opettajat edistävät tämän kyvyn kehittymistä huolellisesti.

Koulut voivat kehittää oman formaattinsa kielisalkusta asiakirjassa *Assessment tools in Primary Cycle of the European School* annettujen suositusten mukaisesti.

Euroopan neuvosto on kehittänyt eurooppalaiselle kielisalkulle mallin, ja se suosittelee käyttämään jotakin akkreditoitua versiota. (Lisätietoja: <http://www.coe.int/portfolio>).

Mikä on eurooppalainen kielisalkku?

Kielisalkku on aineisto, johon kielen opiskelijat ja kieltä opiskelleet – joko koulussa tai muualla – voivat tallentaa ja reflektoida kielen oppimiseen ja kulttuuriin liittyviä kokemuksiaan.

Eurooppalainen kielisalkku koostuu kolmesta osasta:

Se sisältää **kielipassin**, jota salkun omistaja päivittää säännöllisesti. Oppilaat saavat taulukon, johon he voivat kuvata omaa kielen osaamistaan Euroopassa yhteisesti hyväksytyjen kriteerien mukaisesti, ja joka voi täydentää tavanomaisia todistuksia. Aineisto sisältää myös yksityiskohtaisen **kielielämäkerran**, joka kuvaa salkun omistajan kielikohtaisia kokemuksia, ja joka opastaa oppijaa kielen oppimisen suunnittelussa ja arvioinnissa. Salkku sisältää myös **työkansion**, jossa voidaan säilyttää esimerkkejä omista töistä kielen osaamisen havainnollistamiseksi.

Summatiivisia arviointilomakkeita ei sisällytetä salkkuun alakoulun ensimmäisen kahden vuoden aikana. Vuosiluokilla 3–5 voidaan käyttää summatiivisia arviointeja, mutta niiden määrä on pidettävä minimissä. Jokaisella summatiivisella kokeella tulee olla läheinen yhteys opetussuunnitelman vastaaviin osaamisalueisiin.

Oppimisprosessi tallennetaan todistukseen ('Carnet Scolaire').

5.1 TAITOTASOJEN KUVAUSASTEIKKO P5-luokan lopussa (alakoulu)

Taitotasojen kuvausasteikko kuvaa oppimistavoitteita, jotka tulee saavuttaa P5-luokan loppuun mennessä.

TASO	+	++	+++	++++
	Oppimistavoitteita ei ole vielä saavutettu.	Oppimistavoitteet on saavutettu osittain.	Oppimistavoitteet on saavutettu tyydyttävästi.	Oppimistavoitteet on saavutettu täydellisesti.
OPPIMIS-TOIMINNAN ALUEET	Oppija...	Oppija...	Oppija...	Oppija...
Kuullun ymmärtäminen	<p>a. vastaa selkeään yleiskielen mukaiseen tekstiin, jota tuetaan toiminnalla ja eleillä</p> <p>b. ymmärtää yksinkertaista puhetta, kun hänelle puhutaan selvästi kasvokkaisessa tilanteessa</p> <p>c. ymmärtää yksinkertaista nauhoitettua puhetta, kun äänenlaatu on hyvä</p> <p>d. tiedostaa, että Eurooppa-kouluissa puhutaan useita kieliä ja kykenee</p>	<p>a. vastaa selkeään yleiskielen tekstiin</p> <p>b. ymmärtää puhetta, kun hänelle puhutaan selvästi kasvokkaisessa tilanteessa</p> <p>c. ymmärtää nauhoitettua puhetta, kun äänenlaatu on hyvä</p> <p>d. huomaa ja ymmärtää usein toistuvia sanoja ja sanontoja, jotka liittyvät päivittäiseen elämään ja koulurutiineihin L2-kielessä</p>	<p>a. osoittaa ymmärtävänsä pääkohtia lyhyistä puhutuista ja oppijalle aiemmin tuntemattomista arkikielisistä tekstikatkelmista</p> <p>b. ymmärtää arkipäiväisissä tilanteissa puhuttua kieltä</p> <p>c. ymmärtää monimutkaisemman nauhoitetun puheen pääkohdat, kun äänenlaatu on hyvä</p> <p>d. käyttää kielen oppimisen vinkkejä oppiakseen ja reflektoidakseen omaa kielen oppimistaan</p>	<p>a. ymmärtää itsenäisesti jonkin verran puhetta arkipäiväisissä ja muissa autenttisissa tilanteissa, esim. harrastuksiin ja omiin kiinnostuksen kohteisiin liittyvissä tilanteissa</p> <p>b. ymmärtää merkityksen pidemmästä puheesta arkipäiväisissä tilanteissa</p> <p>c. ymmärtää enimmänsä osan nauhoitetun puheen sisällöstä, myös vierasta ja teknistä kieltä sisältävästä puheesta, kun äänenlaatu on hyvä</p> <p>d. ymmärtää, että sanoilla ja sanonnoilla ei aina ole</p>

	erottamaan kielet toisistaan kuulemalla niitä puhuttavan.	ja luokkatovereilleen merkityksellisissä kielissä		suoraa vastinetta hänen L1-kieleessään tai äidinkieleessään; huomaa ja on kiinnostunut L2- ja L1-kielten, sekä mahdollisten muiden kielten, välisistä yhtäläisyyksistä ja eroista
Suullinen vuoro-vaikutus	<p>a. kysyy yksinkertaisia omakohtaisia kysymyksiä</p> <p>b. vastaa yksinkertaisiin henkilökohtaisiin kysymyksiin</p> <p>c. vastaa, mitä hän näkee ja kuulee</p> <p>d. ratkaisee yksinkertaisia kommunikatiivisia tehtäviä</p> <p>e. ilmaisee mieltymyksiään</p> <p>f. ääntämistä on vaikea ymmärtää.</p>	<p>a. kysyy yksinkertaisia kysymyksiä arkipäiväisissä tilanteissa.</p> <p>b. vastaa yksinkertaisiin henkilökohtaisiin kysymyksiin arkipäiväisissä tilanteissa</p> <p>c. kertoo perustietoja näkemästään ja kuulemastaan</p> <p>d. ratkaisee kommunikatiivisia tehtäviä erilaisia välineitä käyttäen</p> <p>e. ilmaisee vertailevia mieltymyksiään</p> <p>f. ääntäminen on selkeämpää, mutta siinä kuuluu vieras aksentti</p>	<p>a. kysyy yksinkertaisia kysymyksiä erilaisista aiheista</p> <p>b. vastaa yksinkertaisiin kysymyksiin erilaisista aiheista</p> <p>c. antaa tietoja näkemästään ja kuulemastaan sekä ilmaisee niitä koskevan mielipiteensä</p> <p>d. ratkaisee monimutkaisempia kommunikatiivisia tehtäviä</p> <p>e. ilmaisee mieltymyksiään ja esittää niille perusteluja.</p> <p>f. tutun sanaston ja sanontojen ääntäminen on hyvää, vaikkakin siinä kuuluu vieras aksentti</p>	<p>a. osallistuu keskusteluihin saadakseen ja jakaakseen tietoja</p> <p>b. osallistuu keskusteluun, jossa sekä kysytään kysymyksiä että vastataan niihin</p> <p>c. tulee ymmärretyksi vapaassa puheessa satunnaisista virheistä huolimatta</p> <p>d. ratkaisee kompleksisempia kommunikatiivisia tehtäviä spontaanisti</p> <p>e. osallistuu mieltymyksiä käsittelevään keskusteluun</p> <p>f. vaikka vieraas aksentti on kuultavissa, lauseiden muodostaminen ja kyky noudattaa L2-kielen</p>

				konventioita ja taivutusta puheessa ovat sujuvia.
Puheen tuottaminen	<p>a. lausuu loruja ja laulaa lauluja toisella kielellä</p> <p>b. muista ja sanoo uudelleen yksinkertaisia sanontoja ja lyhyitä lauseita itsestään, toisista ihmisistä ja tutuista paikoista</p> <p>c. esittää lyhyitä, etukäteen valmisteltuja puheenvuoroja arkipäiväisistä aiheista omasta näkökulmastaan</p>	<p>a. lausuu loruja, yksinkertaisia runoja ja laulaa lauluja toisella kielellä sekä esittää yksinkertaisia draamakatkelmia</p> <p>b. esittää lyhyitä, etukäteen valmisteltuja esityksiä yksinkertaista kieltä käyttäen itsestään ja muista, omista ja muiden tekemisistä, paikoista, omistamistaan asioista jne.</p> <p>c. esittää lyhyitä, etukäteen valmisteltuja puheenvuoroja arkipäiväisistä aiheista sisällyttäen niihin myös muiden näkökulmia.</p>	<p>a. lausuu runoja ja laulaa lauluja toisella kielellä sekä esittää draamakatkelmia</p> <p>b. esittää omiin kiinnostuksen kohteisiinsa liittyviä lyhyitä, etukäteen valmisteltuja esityksiä, joita tukee visuaalisella aineistolla</p> <p>c. esittää pidempiä, etukäteen valmisteltuja puheenvuoroja erilaisista aiheista</p>	<p>a. lausuu runoja ja laulaa lauluja toisella kielellä ilmeikkäästi ja ymmärtäen, sekä esittää lavastettuja ja aiempaa kompleksisempia draamakatkelmia</p> <p>b. esittää omiin kiinnostuksen kohteisiinsa liittyviä lyhyitä, etukäteen valmisteltuja esityksiä käyttäen aiempaa monimutkaisempia lauseita</p> <p>c. esittää pidempiä, etukäteen valmisteltuja puheenvuoroja erilaisista aiheista, mukaan lukien muut oppiaineet ja Eurooppa-tunnit.</p>
Luetun ymmärtäminen	<p>a. osoittaa ymmärtävänsä valmistautumatta lyhyiden tutulla kielellä esitettyjen tekstien pääkohdat, kun tekstiä on täydentämässä visuaalisia vihjeitä kuten esimerkiksi kuvakortteja ja avainsanoja</p>	<p>a. osoittaa ymmärtävänsä tutulla kielellä kirjoitettujen lyhyiden tekstien pääkohdat</p> <p>b. lukee yksinkertaisia itselleen tuntemattomia tekstejä (kertomuksia,</p>	<p>a. osoittaa ymmärtävänsä valmistautumatta lyhyiden itselleen vieraiden tekstien pääkohdat ja joitakin yksityiskohtia</p> <p>b. lukee yksinkertaisia itselleen tuntemattomia</p>	<p>a. osoittaa ymmärtävänsä valmistautumatta tekstien pääkohdat, yksityiskohdat, mielipiteet, asenteet tunteet ja näkökulmat</p> <p>b. lukee itselleen tuntemattomia tekstejä ja tekee sanastohakuja eri lähteistä, mukaan lukien</p>

	<p>b. lukee yksinkertaisia, itselleen tuntemattomia tekstejä (kertomuksia, kirjoja) opettajan jatkuvalla avustuksella</p> <p>c. lukee opettajan tuen avulla.</p>	<p>kirjoja) opettajan satunnaisella avustuksella</p> <p>c. alkaa lukea itsenäisesti ja valitsee avustettuna yksinkertaisia tekstejä, joiden kieli on tuttua.</p>	<p>tekstejä (kertomuksia, kirjoja) sekä käyttää kirjoja tai hakemistoja uusien sanojen merkitysten löytämiseksi</p> <p>c. valitsee tekstit itse ja alkaa käyttää asiayhteyttä tuntemattomien sanojen merkitysten selvittämisessä lukiessaan itsekseen</p> <p>d. huomaa kielensisäisten muotojen eroja ja on kiinnostunut niistä.</p>	<p>internet, selvittääkseen uusien sanojen merkitykset</p> <p>c. lukee itsenäisesti ja ymmärtää täysin lukemansa tekstin, sekä alkaa ymmärtää yhteyksiä samaa teemaa käsittelevien tai saman kirjailijan kirjoittamien tekstien välillä jne.</p> <p>d. käyttää kielellisten muotojen ymmärrystään jäsentääkseen lauseita itsenäisesti.</p>
Kirjoittaminen	<p>a. kirjoittaa lyhyitä tekstejä mallin mukaisesti tuttua kieltä ja likimäärin oikeaa kirjoitusasua käyttäen</p> <p>b. tarvitsee opettajan apua tekstiensä parantamiseen</p>	<p>a. kirjoittaa lyhyitä tekstejä käyttäen tuttua kieltä, yksinkertaisia sidossanoja ja enimmäkseen oikeaa kirjoitusasua sanoille, jotka on opetettu</p> <p>b. alkaa kehittää omia tekstejään sanaston avulla</p>	<p>a. kirjoittaa itsenäisesti erilaisia lyhyitä tekstejä mallin mukaan tutusta aiheesta käyttäen tuttuja sidossanoja ja enimmäkseen oikeaa kirjoitusasua</p> <p>b. alkaa käyttää sanakirjoja tekstiensä korjaamiseen ja kehittämiseen</p>	<p>a. kirjoittaa itsenäisesti kompleksisempia tekstejä (mukaan lukien muita oppiaineita ja Eurooppa-tunteja koskevat tekstit) satunnaisin kirjoitusvirhein. Vaikka joitain virheitä voi esiintyä, merkitys on ymmärrettävissä vaivatta tai vähin vaivoin.</p> <p>b. käyttää eri lähteitä tarkistaakseen oppimiaan sanoja ja laajentaakseen sanavarastoaan</p>

	c. ymmärtää, että on olemassa erilaisia kirjoitusjärjestelmiä.	c. osaa nimetä eri kirjoitusjärjestelmiä niiden ulkonäön perusteella.	c. ymmärtää, että eri kielellä kirjoitetuilla teksteillä on usein samat tyyliä ja asettelua koskevat konventiot	c. tunnistaa eri kirjaimistojen erilaiset tyyli- ja asettelukonventiot
Kielellinen kehitys	<p>a. käyttää kieltä tarkoituksenmukaisesti, mutta ääntämisessä, kieliopissa ja oikeinkirjoituksessa on usein virheitä</p> <p>b. käyttää rajallista sanastoa</p>	<p>a. käyttää kieltä tarkoituksenmukaisesti. Ääntämisessä, kieliopissa ja oikeinkirjoituksessa esiintyy virheitä.</p> <p>b. käyttää rajoittunutta sanastoa ennakoitavissa tilanteissa.</p>	<p>a. käyttää riittävää kielirepertuaaria arkipäiväisissä tilanteissa. Ääntämisessä, kieliopissa ja oikeinkirjoituksessa esiintyy toisinaan virheitä, mutta ne eivät häiritse kommunikointia. Sen sijaan erityisesti oppijalle uusissa tilanteissa hän voi tehdä virheitä (aukkoja, väärinymmärryksiä).</p> <p>b. käyttää riittävää sanastoa selviytyäkseen kommunikaatiosta arkipäiväisissä tilanteissa.</p> <p>c. osoittaa kiinnostusta kielten välisiä yhtäläisyyksiä ja eroja kohtaan.</p>	<p>a. käyttää laajaa kielirepertuaaria (sanaston ja kieliopin hallinta sekä fonologinen ja ortografinen taito) selviytyäkseen itsenäisesti jokapäiväisissä tilanteissa.</p> <p>b. käyttää laajaa sanavarantoaan</p> <p>c. kehittää tietoisuutta ja ymmärtämistä kielen rakenteesta.</p>

LIITE

TUKI

Oppilaiden moninaisuuden kunnioittaminen on yksi Eurooppa-koulujen avaintekijöistä. Se tarkoittaa niiden oppilaiden tukemista, joiden kehitykseen, kasvuun ja oppimiseen vaikuttaa jokin sairaus, vamma, heikentynyt toimintakyky, psykologiset ongelmat tai poikkeuksellinen lahjakkuus.

Koululla on ratkaiseva rooli oppimiseen liittyvien tarpeiden tunnistamisessa hyvissä ajoin.

On tärkeää työskennellä läheisesti vanhempien kanssa lapsen vahvuuksien ja heikkouksien tunnistamiseksi sekä tarvittavien toimenpiteiden suunnittelemiseksi.

L2-kielen opetussuunnitelman joustavuus mahdollistaa lasten tarpeiden huomioon ottamisen niin, että lapsi voi työskennellä omalla tasollaan ja käsitellä samaa teemaa kuin luokan muut lapset. Löytämällä parhaat vaihtoehdot oppimistilanteisiin ehkäistään mahdollisia vaikeuksia.

Kun tavanomaiset tukitoimet eivät riitä, oppimiselle täytyy järjestää lisätukea yksilöllisen oppimissuunnitelman mukaisesti. Jos tarpeen, valmistellaan erityisopetustarpeita käsittelevä kokous lapsen erityisopetukseen siirtymistä varten. L2-kielen opettaja osallistuu keskusteluun, joka on tarpeen lapsen kokonaiskehityksen seurantaan varten.

Lasten monikieliset taustat aiheuttaa erityisiä haasteita lasten kielellisen kehitykselle. Osa lapsista voi kärsiä kommunikointivaikeuksista.

Vaivaton kommunikaatio on olennaista kaikessa ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa. Kommunikaatiovaikeuksilla voi olla negatiivinen vaikutus lapsen omanarvontuntoon. Kommunikaatiovaikeuksien varhainen havaitseminen ja korjaaminen ovat ensisijaisen tärkeitä.